

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/434/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615218342
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615218342.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., IČO: 35886013, Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s.r.o. advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti žalovanému V. F., K.. X.X.XXXX, O. V. XXX, XXX XX V., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom pre konanie Obcou Prakovce o zaplatenie 1.303,66 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.303,66 Eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014, nahradiť trovy konania 78,- Eur a trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi žalobcu vo výške 345,31 Eur, a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd čo do zmluvného úroku vo výške 12,15% ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 7.10.2015 domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť istinu predstavujúcu sumu z nezaplateného úveru vo výške 1.303,66 Eur, zmluvný úrok vo výške 12,15% ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia. Súčasne žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu trovy konania predstavujúce trovy zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 71 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,52 Eur. Žalobu odôvodňoval tým, že je obchodnou spoločnosťou CRIF-Slovak Credit Bureau, s .r.o., ktorá je právnym nástupcom spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, ktorá svoju pohľadávku postúpila v zmysle §-u 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. z v znení neskorších predpisov) dňa 27.3.2014 zmluvou o postúpení pohľadávok na žalobcu. Žalobca predložil na podporu svojho tvrdenia písomné listinné dôkazy a to zmluvu o sporozírovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 4.7.2000, ďalej Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 4.7.2000, zo dňa 10.9.2003, zo dňa 17.8.2005 a zo dňa 3.11.2008 a Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 13.1.2006.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. 8C/434/2015 - 40 dňa 4. 11. 2015 ktorým vyhovel žalobnému návrhu, avšak nebolo možné doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk žalovanému, preto dňa 11.1.2016 došlo k jeho zrušeniu uznesením č. 8C/424/2015 - 50.

Úsilím súdu bolo zistiť aktuálnu adresu bydliska žalovaného, keďže na adrese označenej žalobcom sa nezdržiava. Aktuálne bydlisko žalovaného súd zisťoval prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ v Gelnici, CEO v Banskej Bystrici, lustráciou v ZVJS, lustráciou v SP, ale aj cestou Obce Prakovce a zistil, že žalovaný sa na adrese Prakovce č. 286 nezdržiava viac ako 10 rokov avšak miesto jeho

pobytu je neznáme. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8C/434/2015 - 51 zo dňa 11.1.2016 na ochranu práv žalovaného mu súd ustanovil opatrovníka - Obec Prakovce. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.2.2016.

Pojednávania sa nezúčastnil opatrovník odporcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a nežiadal pojednávanie odročiť, súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o sporožírovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 4.7.2000, Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 4.7.2000, zo dňa 10.9.2003, zo dňa 17.8.2005 a zo dňa 3.11.2008 a Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 13.1.2006.

Súčasťou zmlúv boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1.8.2002, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet s účinnosťou od 10.9.2002, ako aj Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne. Z predmetných listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaný sa oboznámil s obsahom všeobecných obchodných podmienok, ako aj so Sadzobníkom poplatkov, s ktorými súhlasil a na znak svojho súhlasu s nimi zmluvu podpísal. Slovenská sporiteľňa umožnila čerpať žalovanému úver tak, že realizovala platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výber hotovosti a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči Slovenskej sporiteľni z jeho účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaného, prípadne vkladom v hotovosti na účet žalovaného.

V zmysle zmluvy, všeobecných obchodných podmienok, úverových podmienok a sadzobníka poplatkov boli medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté ďalšie náležitosti zmluvy a podmienky pre splácanie úveru a to výška úverového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť úveru, úrok z omeškania, úrok z prečerpania a iné platobné podmienky.

Žalovaný sa zaviazal v zmluve splácať tieto sumy tak, že bol povinný splatiť pohľadávku Slovenskej sporiteľne, najneskôr v deň konečnej splatnosti úveru, pričom pohľadávka Slovenskej sporiteľne v čase do konečnej splatnosti bola splácaná formou započítania pohľadávky Slovenskej sporiteľne proti pohľadávke žalovaného z účtu žalovaného a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalobcu z účtu žalovaného a v rozsahu, v akom sa tieto pohľadávky kryjú.

V prípade porušenia podmienok splácania úveru žalovaným bol medzi stranami dohodnutý úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania sa riadi rozhodnutím Slovenskej sporiteľne a nasledovným zverejnením. V zmysle všeobecných obchodných podmienok je zverejnenie kvalifikované ako sprístupnenie dokumentu alebo informácie vo verejne prístupných priestoroch obchodných miest alebo prostredníctvom elektronických služieb alebo na internetovej stránke banky alebo inou po úvahe banky vhodnou formou, čím dokument alebo informácia nadobúda účinky, ak nie je určené inak.

Žalovaný sa v zmysle všeobecných obchodných podmienok zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie.

V konkrétnom prípade využil žalovaný možnosť čerpať úver od Slovenskej sporiteľne, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval, dostal so splácaním do omeškania a preto Slovenská sporiteľňa, a. s., ho na uvedenú skutočnosť upozorňovala a vyzývala na úhradu splatných záväzkov. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti založené zmluvou a v zmysle všeobecných obchodných podmienok uplatnila Slovenská sporiteľňa, a. s., listom z 12.2.2013 právo, ktoré bolo zmluvne dohodnuté, vypovedať zmluvu a požadovať splatenie celého zostatku. Výpoveď v zmysle obchodných podmienok nadobudla účinnosť dňom jej doručenia. Doručenie bolo dohodnuté podľa bodu č. 10.3 Všeobecných obchodných podmienok, v tomto prípade nastalo tretím dňom odo dňa odoslania takejto výzvy.

Žalovaný uvedenú pohľadávku neuhradil a pohľadávka Slovenskej sporiteľne voči žalovanému predstavovala celkom sumu 1.303,66 Eur a táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 1.183,63 Eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 0,33 Eur, debetného úroku z nepovoleného čerpania vo výške 54,08 Eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 65,62 Eur.

Predmetná pohľadávka sa nachádza vo výpise z bankovej knihy Slovenskej sporiteľne pod č. 282, ktorá preukazuje výšku postúpenej pohľadávky ku dňu jej postúpenia.

Žalobca predložil podanie 12.2.2013 označené ako odstúpenie od zmluvy.

Následne potom Slovenská sporiteľňa uzatvorila 27.3.2014 so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá prešla s účinnosťou od 27.3.2014 na žalobcu ako príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE.

Žalobca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému podaním z 1.4.2014, ktorým zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu pohľadávky. Žalobca predložil súdu aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu, ktoré preukazuje aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto konaní.

Žalobca poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR uverejnený pod R119/2003, ktorý zaujal stanovisko k oznámeniu postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, keď považoval za relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho, ktoré zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o bežnom účte a predmetnej zmluvy o úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona - § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky - § 503 Obchodného zákonníka.

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Napriek tomu, že zmluva medzi účastníkmi konania bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, poukazuje súd na ustanovenie § 23 a ods. 1 zákona číslo 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje zmluva uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluvu, z ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj návrh preto súd, napriek povahe takzvaného absolútneho obchodu, posudzoval ako zmluvu spotrebiteľskú.

Keďže žalovaný pohľadávku žalobcu neuhradil súd jeho žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k uhradeniu sumy 1.303,66 Eur.

Pokiaľ si žalobca uplatňuje úrok z omeškania s poukazom na Obchodný zákonník, je treba pripomenúť, že v súdenom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktoré ustanovenia sa upravujú v zmysle Občianskeho zákonníka a teda na úrok z omeškania sa aplikuje ustanovenie §-u 517 ods.2 O.s.p. v spojení s §- om 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania je v tomto prípade v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak Občianskeho zákonníka ako aj Vládneho nariadenia a preto súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia.

Vo zvyšku, čo do zmluvného úroku uplatneného navrhovateľom vo výške 12,15 % ročne zo sumy 1.183,63 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia, súd návrh zamietol vychádzajúc z toho, že úroková sadzba bola dohodnutá v tejto výške, teda do konečnej splatnosti úveru. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Podľa súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu, t. j. splátok a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia a žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania, pretože mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, t.j. v časti zmluvného úroku vo výške 12,15 % ročne zo sumy 1 183,63 eur od 28.3.2014 do zaplatenia. Žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z uhradeného súdneho poplatku vo výške 78,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 345,31 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 3 úkonov vyčíslených v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony á 61,41 eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby zo dňa 2.10.2015, účasť na pojednávaní dňa 21.4.2016 plus 2 x režijný paušál á 8,39 eur za úkony vykonané v roku 2015 a 1x 8,58 eur za úkon vykonaný v roku 2016, z náhrady za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní podľa § 17 ods. 1 cit. vyhl. za 5 polhodín á 14,30 eur, t.j. 71,50 eur plus 20 % DPH vo výške 56,22 eur. Súčasťou trov právneho zastúpenia je i náhrada hotových výdavkov v zmysle § 15 cit. vyhl. za cestovné na pojednávanie dňa 21.4.2016 vo výške zodpovedajúcej cene cestovného lístka na verejný hromadný dopravný prostriedok vo výške 8,- eur (1x trasa Košice- Spišská Nová Ves, Spišská Nová Ves - Košice). Z cestovných výdavkov si právny zástupca navrhovateľa DPH neuplatnil. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že trovy advokáta za cestovné osobným motorovým vozidlom súd nepovažoval za účelne vynaložené. Sídlom advokáta je v Košiciach a k procesnému súdu do Spišskej Novej Vsi je vlakové spojenie trvajúce približne rovnako ako cesta osobným motorovým vozidlom. Nebol preukázaný žiadny závažný dôvod, pre ktorý by tieto neúmerne zvýšené náklady cestovného zástupcu žalobcu mal znášať žalovaný a právny zástupca ničím bližšie nezdôvodnil, prečo bolo použitie cestného motorového vozidla účelnejšie ako použitie verejného dopravného prostriedku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.